

Služba ABATOP – Projekt Zahraníční mise - Mosty.

V roce 2010 jsme přednášeli v několika městech v zahraničí.

Na Slovensku v Bratislavě, Bánské Bystrici, Partizánské, Podbrezová, Zvolen, Nové Město nad Váhom, Stará Turá.

Na konci února 2010 se Tomáš Řehák vydal společně s řádovou sestrou Vojtěchou do Estonska.

V Tallinu se na velmi prestižním gymnáziu uskutečnily dvě přednášky na téma „O nemoci AIDS, sexu, lásce a věrnosti“. Překládal Jaanus z Estonska, který už několik let žije v ČR. Studenti i učitelé pozorně naslouchali. Ve škole je 1200 žáků, 200 učitelů a externistů. Škola má velmi dobrou pověst a vysoký kredit. Na škole probíhá i výuka pro slepé a postižené děti, také mají zaměření na divadlo, drama, a výuku hudby. Druhý den jsme přednášeli pro studenty ZŠ – byly to moc pěkné přednášky, Jaanus překládal velmi pohotově a pěkně. Po obědě jsme autobusem přešli asi 180

km do města Tartu. Odpoledne jsme přednášeli v dětském domově. Dozvěděli jsme se, jak před několika lety křesťané začínali pracovat s dětmi na ulici a jak se začal DD rozrůstat. Sestra Vojtěcha vyprávěla otřesné příběhy několika dětí. Vyprávěla, jak byly zachráněny a zázračně proměněny jejich životy. Ty z dětí, které prošly tímto dětským domovem, již mají své byty, založily své vlastní rodiny a jsou z nich slušní a řádní lidé. Přednášelo se zde moc pěkně v příjemném rodinném zázemí. V Tartu žijí tři řádové sestry z Čech a jedna ze Slovenska.

Církevní základní škola.

Estonsko patří mezi ateistické země a sestřičky zde před asi 10 lety založily křesťanskou základní školu. Pán Bůh těmto sestrám v Estonsku velmi žehná. Boží dílo zde roste. Před lety začínaly v malé budově. Dopoledne učily ve škole, odpoledne ve sborově bydlely a také zde spaly. Pak dostaly nabídku k odprodeji domku, který stál nedaleko původní školy. Sestry neměly peníze, ale udělaly krok víry a domek koupily. Dnes už je zaplacen a mohou v tomto domě již bydlet. Každý rok ve škole o prázdninách přistavěly další třídy. Dnes mají 260 žáků. Škola zde má veliký kredit a vychovává děti

v křesťanských hodnotách.

Sestra Vojtěcha během cesty v letadle řekla, že před více než rokem dostaly nabídku odkoupit asi 150 m daleko od jejich základní školy další domeček. Byla to obrovská budova - dříve sanatorium. Sestry z toho domečku udělají velké gymnázium pro žáky, kteří ukončí jejich základní školu, a také zde bude mateřská školka. Sestry neměly na „domeček“ peníze, ale rozhodly se pro další krok víry a podepsaly kupní smlouvu. Cena byla 1 800 000 EURO = 45 mil. Kč. V době finanční krize jim původní majitelé oznámili, že pokud domeček splatí do určitého data, tak jim ještě dají slevu 500 tis. EURO = 12 mil. Kč. Nyní už je budova téměř zaplacená. Mnozí se mylně domnívají, že peníze přišly z Vatikánu.

Přednášek na školách v Estonsku se zúčastnili studenti a učitelé. Máme naději, že to, co bylo při této cestě v Estonsku zaseto, může přinést mnohem větší úrodu. Přednášky byly také natočeny na kameru a mohou se tak dostat i k jiným lidem. Po přednáškách jsme rozdávali studentům letáčky

„Domeček“ – Gymnázium a MŠ

o problematice HIV/AIDS a partnerství z Brněnské tiskové misie přeložené do estonštiny. Studenti i učitelé si tyto letáčky brali a hned si je pročítali. Veliký dík patří Brněnské tiskové misii za nezištnou pomoc při tisku těchto letáků. Děkuje se za dlouholetou a věrnou spolupráci. Během přednáškové činnosti na školách jsme už mohli rozdat studentům několik tisíc těchto letáček z BTM.

Věříme, že tato služba není marná a i skrze letáčky BTM zachraňuje a proměňuje životy.

Zpráva z cesty na Ukrajinu

V březnu jsme společně s malým týmem navštívili Ukrajinu. Byli jsme přizváni, abychom několikrát přednášeli o problematice HIV/AIDS v romském táboře v Mukačevě, kde žije 5 tisíc Romů. Byl to pro nás velmi silný zážitek setkat se s věřícími Romy na Ukrajině. Žijí zde v neskutečných podmínkách, v chudobě, bez topení, nemají koupelnu. Byla zima, děti běhaly bosky a v tričku. Poznal jsem velmi vzácného křesťana Michaila Balko, Ukrajince, který vyprávěl jak před 25 lety dva mladí kluci, jednadvacetiletý Sergej a o něco starší Michail, začali sloužit v romském táboře, kde žilo necelých 5 000 Romů. Tito Romové žili v zoufalých podmínkách, bídě, beznaději, odmítnutí, ale hlavně bez Boha. Kazatel Michail nám vyprávěl, co vše při této službě Romům prožívali. Ještě donedávna se stávalo, že bylo velmi nebezpečné, když se někdo z bílých odvážil vstoupit na romské území.

Skromné začátky služby mezi Romy Bůh rozvinul v obrovské dílo. Po celou dobu 25 let bratr Michail se svou ženou Věrou věrně slouží Romům. Nyní zde je vedoucím velkého křesťanského společenství „Církev živého Boha“.

Bratr Michail nás požádal, abychom je seznámili s problematikou nemoci AIDS. Hovořil o tom, že jakmile by se virus HIV dostal do jejich tábora, tak by mnoho lidí zemřelo. Je běžné, že se děvčata vdávají ve 12 letech. Co nás velmi překvapilo byla informace, že i když se děvčata brzy vdávají, tak se manželství nerozvádí. Někteří Romové jsou drogově závislí, také často nemají práci. Během vyprávění jsme poznávali naprosto jinou mentalitu romského národa. Evangelium se zde rychle šíří a mění životy, zakládají další křesťanské sbory, mají překrásné chvály.

Přednášky se uskutečnily v domě, kde se scházejí k modlitbám a také v jejich kostele. Byla hrozná zima, nikde se netopilo. Chlapi seděli v tričkách, děti jen nalahko. Do maďarštiny překládal pastor Juro. Jsme moc rádi, že se mohly místním věřícím lidem předat informace o problematice HIV/AIDS. Bylo cítit znát, že to je velmi potřebné. Měli jsme zde několik rozhovorů a vedoucí mládeže nám vyprávěl o několika případech, kdy několik chlapců už zde zemřelo na AIDS. Mezi nimi byl i jeho vlastní starší bratr.

Jeden den jsme také přednášeli na střední škole v Mukačově. Zde překládala sestra z Ukrajiny, která se provdala do Čech. Přednášelo se moc pěkně a studenti i učitelé také moc pěkně reagovali.

Navštívili jsme také křesťanské shromáždění v táboře Vělikije Lučki. Duchovním správcem zde je Kolja Lakatoš. Kolja nám ukázal křesťanskou školu, kterou zřídili z druhé strany modlitebny. Jejich romské děti zde chodí do školy a mají velmi dobré výsledky. Kolja hovořil, že investice do dětí je jejich budoucnost a mohou přinést velikou změnu. Také hovořil o tom, že nikdo v táboře nemá sprchu a tak chtějí na jejich církevním pozemku vybudovat budovu, kde by se mohli lidé mýt, sprchovat a také by zde měli kadeřníka. Přátelé z týmu, kteří sem pravidelně jezdí již několik let, hovořili o tom, jak je pro ně radostí vidět, že jejich finanční podpora nese dobré ovoce a mohou vidět, jak se mění životy lidí. Uvědomili jsme si, jak někteří bratři a sestry ve vzdálenosti jen „několik málo kilometrů dále“ žijí ve velmi chudých poměrech a jak potřebují pomoc. Uvědomili jsem si, že často křesťané pomáhají v Africe, v Indii, kde je veliká chudoba, ale zde na Ukrajině to mají v Zakarpatí ještě o něco horší než v Africe a v Indii. Mají zde navíc velikou zimu a mráz. Podmínky k přežití jsou velmi nesnadné. Mysleli jsme na to, jak se myjí, když nemají koupelnu ani sprchu a když jsme projížděli táborem, viděli jsme, jak se v té zimě koupou nazí v řece. Jak přečkají mrazivé dny v prosinci, lednu a únoru – to si již nedokážeme vůbec představit. Dodnes se mi vybavují jejich radostné tváře. Bůh proměňuje životy. Velmi nás tato návštěva romského tábora

zasáhla. Každému bychom přáli, aby navštívil toto místo, kde se scházejí romští křesťané a chválí Boha. Cesta do afriky nebo do Indie je velmi drahá a nákladná. Mukačevo se nachází jen 60 km od Slovenských hranic a není ani zapotřebí vízum. Tito křesťané zde podporují několik desítek sirotků. Děti sem přicházejí a mají jediné teplé jídlo denně. Jsme vděční Bohu, že jsme mohli tuto cestu na Ukrajinu absolvovat.

Máme naději, že ti lidé, kteří se zúčastnili našich přednášek, budou tyto informace předávat mladým lidem.

Pokud by někdo z Vás čtenářů, těchto webových stránek, chtěl podpořit finančně tuto misijní práci v zahraničí, může tak učinit a může nás kontaktovat na emailové adrese: tomi.rehak@seznam.cz
Budeme vděčni za jakýkoliv příspěvek a podporu. Příspěvky budou využity pouze na výdaje spojené s touto zahraniční misii. Jednotlivé dárce budeme rádi informovat o tom, jak byly čerpány finance a za jakým účelem.

Číslo bankovního účtu na podporu mise v zahraničí	43-5132250207/0100 var. symbol 777
--	---

Děkujeme.

Tomáš Řehák - ředitel o.s. ABATOP